

Pagbasa sa Lumang Tipan – Awit 111:1-10

Pagbasa sa Bagong Tipan – Hebreo 10:19-25

Tagumpay na Pamumuhay ng Kristiyano **“Isang Tawag sa Kabanalan”** **Joshua 5:1-15**

Wayne J. Edwards, Pastor

Matapos tumawid ang mga Israelita sa Ilog Jordan, nagkampo sila sa Gilgal, na walong milya lamang mula sa Jerico.

- Kahit na sinabi ni Rahab sa mga Israelita na ang mga tao sa Jerico ay napuno ng takot sa ginawa ng Diyos para sa kanila sa pagpapatuyo ng Dagat na Pula at sa pagpigil sa Ilog Jordan, at kahit na ang mga pinuno ng militar ng Israel ay gustong magpatuloy sa Jerico habang ang espiritu ng mga tao ay napakataas, sinabi ng Diyos na ang Israel ay hindi handang makipaglaban sa lupain ng Canaan.
- Tinawag ng Diyos ang Kanyang mga tao na maglaan ng oras upang suriin at i-renew ang kanilang antas ng kabanalan bago sila tumungo sa Lupang Pangako, dahil gusto Niyang malaman nila na ang kanilang pananakop sa Canaan ay batay sa kanilang pagtatalaga sa Kanya.
- Joshua 5:1-9 – Sinabi ng Diyos kay Joshua na tuliin ang lahat ng lalaki.

- Joshua 5:10 – Sinabi ng Diyos sa mga tao na ipagdiwang ang Paskuwa.
- Joshua 5:11-12 – Pinahinto ng Diyos ang araw-araw na manna, ngunit naglaan Siya ng pagkain para sa kanila mula sa Lupang Pangako.
- Joshua 5:13-15 - Nakatagpo ni Joshua ang bago-nagkatawang Anak ng Diyos, na nagturo sa kanya kung paano niya makakamit ang tagumpay laban sa Jerico.

Paano inilalarawan ng aklat ni Joshua ang Tagumpay na Buhay Kristiyano.

- Habang ang mga Israelita ay nasa pagkaalipin sa mga Ehipsiyo, ang bawat makasalanan ay naaalipin sa mundo, na walang paraan upang palayain ang kanilang sarili.
- Habang ang mga Israelita ay iniligtas mula sa kanilang pagkaalipin at mula sa salot ng kamatayan sa pamamagitan ng itinigis na dugo ng isang inosenteng kordero, yaong mga tumatanggap kay Jesucristo bilang kanilang Tagapagligtas at Panginoon ay pinalaya mula sa kanilang pagkaalipin sa kasalanan at sa parusa ng walang hanggang kamatayan sa pamamagitan ng itinigis na dugo ng Kordero ng Diyos.
- Habang naglalakad ang mga Israelita sa Dagat na Pula sa tuyong lupa, ang mga Kristiyano ay binibinyagan sa tubig, na nagpapahiwatig ng ating kamatayan sa mundo. Kapag ang mga mananampalataya ay bumangon mula sa tubig, iniaalay nila ang kanilang sarili upang mamuhay sa pagsunod sa kalooban ng Diyos at sa mga paraan ng Diyos.
- Habang pinangunahan ni Moises ang mga Israelita sa Bundok Sinai, kung saan ibinigay sa kanila ng Diyos ang mga batas kung saan sila dapat mamuhay, taglay ng mga Kristiyano ang Salita ng Diyos, na hindi lamang nagdodokumento ng batas ng Diyos kundi naghahayag din ito ng pagpapala ng pagsunod, at ang bunga ng pagsuway.
- Kahit na nakita ng henerasyong iyon ng mga Israelita ang kapangyarihan ng Diyos na walang katulad sa ibang bansa sa lupa, tumanggi silang gumawa ng hakbang ng pananampalataya patungo sa Lupang Pangako, at ipinadala sila ng Diyos sa ilang sa loob ng 40 taon. Gayundin, maraming tao ang nagpapahayag ng kanilang pananampalataya kay Jesucristo at sumusunod sa Kanya hangga't nagbibigay Siya ng madaling paraan. Gayunpaman, kapag tinawag na gumawa ng isang malaking hakbang ng pananampalataya, tumanggi sila at, samakatuwid, nawalan ng mga pagpapala ng Diyos.
- Kung paanong ang ikalawang henerasyon ng mga Israelita ay tumawid sa Ilog Jordan at tungo sa Lupang Pangako, gayundin ang bawat Kristiyano na ganap na isinuko ang kanilang buhay sa Panginoon ni Jesu-Kristo ay maaaring mabuhay ng Tagumpay na Buhay na Kristiyano. Dito nagpasiya ang Kristiyano na magtiwala sa Panginoon nang buong puso, at hindi manalig sa kanilang pang-unawa, ngunit sa lahat ng kanilang mga paraan, kilalanin Siya.
- Kaya, ang Aklat ni Josue ay isang salaysay kung paano pinangunahan ng Diyos ang Kanyang mga tao mula sa pagkaalipin sa Ehipto patungo sa Lupang Pangako. Gayunpaman, ang pagkakatulad ay kung paano ipinadala ng Diyos Ama ang Kanyang Anak upang palayain tayo mula sa ating pagkaalipin sa kasalanan, at ipinadala ang Banal na Espiritu upang bigyan tayo ng buhay ng tagumpay laban sa masamang mundong ito.
- Sa 1 Juan 5:4, isinulat ng Apostol: ***"Sapagka't ang anumang ipinanganak ng Diyos ay dumadaig sa sanglibutan. At ito ang tagumpay na dumaig sa sanglibutan—ang ating pananampalataya."***
- Ang Lihim sa pamumuhay ng Tagumpay na Buhay Kristiyano ay hindi upang kunin ang Diyos upang maglingkod bilang ating Kampeon, ngunit upang isuko ang ating sarili sa Kanya bilang Kapitan ng ating mga kaluluwa

1. Pag-alaala - Joshua 4:1-24 - Vs. 21-24 – “ Kapag tatanungin ng inyong mga anak ang kanilang mga ama sa darating na panahon, na sinasabi, Ano ang mga batong ito? Kung magkagayo'y ipapaalam ninyo sa inyong mga anak, na sasabihin, Ang Israel ay tumawid sa Jordan na ito sa tuyong lupa, sapagka't tinuyo ng Panginoon ninyong Dios ang tubig ng Jordan sa harap ninyo hanggang sa kayo ay tumawid, gaya ng ginawa ng Panginoon ninyong Dios sa Dagat na Pula, na

kaniyang natuyo sa harap natin, upang ang Panginoon ninyong Dios ay makatawid sa harap natin,

hanggang sa ating matawid ang kamay ng Panginoon ng lupa, ito ay makapangyarihan, upang matakot ka sa Panginoon mong Diyos”

- Ang kaligtasan ay kung saan namatay si Hesus para sa atin.
- Ang pagpapasakop ay kung saan tayo namamatay sa ating sarili at nabubuhay para kay Kristo.
- Ang Gilgal ay ang lugar kung saan lubos naming isinuko ang aming buhay sa Panginoon.

2. Muling Pagkabuhay – Joshua 4:19 – “ Ang bayan nga ay umahon mula sa Jordan noong ikasampung araw ng unang buwan, at sila’y nagkampo sa Gilgal sa silangan na hangganan ng Jerico.”

- Sa pagtitiwala sa Diyos sa pamamagitan ng paglalakad sa Ilog Jordan at tungo sa Lupang Pangako, inalis ng Diyos ang “kadustaan” ng kanilang mga ninuno na nabigong gumawa ng hakbang na iyon ng pananampalataya sa Dagat na Pula.
- Ang parehong Banal na Espiritu na muling nagbuo sa atin upang tanggapin si Hesukristo bilang ating Tagapagligtas ay magbibigay din ng kapangyarihan sa atin na isuko ang ating mga buhay sa Kanyang Panginoon. Kapag nagsisi tayo sa ating mga kasalanan, aalisin ng Diyos ang kadustaan na iyon, at maaari tayong lumakad sa panibagong buhay, gaya ng magagawa natin at dapat mangyari mula pa noong araw ng ating kaligtasan.

3. Ang Pagsuko - Joshua 5:1-9 - VS. 2 – “ Noong panahong iyon, sinabi ng Panginoon kay Josue, gumawa ka ng mga kutsilyong bato para sa iyong sarili, at tuliin mong muli ang mga anak ni Israel sa ikalawang pagkakataon. Kaya gumawa si Josue ng mga kutsilyo para sa kanyang sarili at tinuli ang mga anak ni Israel.”

- Para sa mga Israelita, ang pagtutuli ay isang panlabas na tanda ng kanilang panloob na pagsunod sa Diyos; minarkahan sila nito bilang mga pinili ng Diyos. Sa buong banal na kasulatan, ang pagtutuli ay isang metapora para sa kabanalan, ibig sabihin, pagputol ng laman.
- Habang ang pagtutuli ay hindi na tanda ng ating pakikipagtipan sa Diyos, tinatawag pa rin ng Diyos ang Kanyang mga tao sa isang buhay ng kabanalan.
- Nang mamatay si Jesus sa krus, ang tanda ng pagtutuli ay napalitan ng presensya ng Banal na Espiritu, na tumupad sa pangako ng Ezekiel 36:26 , kung saan sinabi ng Diyos: “ ***Bibigyan ko kayo ng bagong puso at lalagyan ko ng bagong espiritu sa loob ninyo; aalisin Ko ang pusong bato sa inyong laman at bibigyan ko kayo ng pusong laman.”***

4. Ang Pagpapanumbalik – Joshua 5:10 – “ Ang mga anak ni Israel nga ay nagkampo sa Gilgal, at ipinagdiwang ang paskua sa ikalabing apat na araw ng buwan sa dapit-hapon sa mga kapatagan ng Jerico.”

- Itinatag ng Diyos ang Pista ng Paskuwa bilang isang alaala ng pagliligtas ng mga Israelita mula sa pagkaalipin sa Ehipto sa pamamagitan ng paghahain ng isang inosenteng kordero. Ang pangyayaring iyon ay nagtatag ng isang tipan sa pagitan ng Diyos at ng Kanyang mga pinili na maglingkod bilang Kanyang mga tao.
- Samakatuwid, sa pagtalikod sa kanilang mga kasalanan sa pamamagitan ng pagtutuli, ang susunod na dapat gawin ay ibalik ang kanilang tipan sa Diyos.
- Sa soberanya ng Diyos, ito ang ika-14 na araw ng buwan ng Nisan.

5. The Realization – Joshua 5:11-12 – “ At sila’y kumain ng bunga ng lupain nang araw pagkatapos ng Paskuwa, tinapay na walang lebadura at butil na tuyo, nang araw ding yaon. Nang magkagayo’y huminto ang mana sa araw pagkatapos nilang kainin ang ani ng lupain; at ang mga anak ni Israel ay wala nang mana, kundi sila’y kumain ng pagkain ng lupain ng Canaan sa taong iyon.”

- Habang ang mana ay sapat na para sa kanila sa ilang, ito ay pagkain ng pagsuway at pagkatalo. Ngayon ang Diyos ay maglalaan ng pagkain ng pagsunod at tagumpay, sapagkat sila ay mapapakain mula sa ani ng Lupang Pangako!
- Sa parehong araw ng taon ang mga Israelita ay nagsimulang kumain ng bunga ng Lupang Pangako, ang Panginoong Jesus ay bumangon mula sa libingan, binigyan tayo ng tinapay ng Tagumpay na Buhay na Kristiyano.

6. Ang Pahayag – Joshua 5:13-15 – “ At nangyari, nang si Josue ay nasa tabi ng Jerico, na kaniyang itiningin ang kaniyang mga mata at tumingin, at, narito, ang isang lalake ay nakatayo sa tapat niya na may hawak na tabak na binunot sa kaniyang kamay. At si Josue ay naparoon sa kaniya, at sinabi sa kaniya, Ikaw ba ay sa amin o sa aming mga kalaban? Kaya, sinabi niya, hindi, at ang Panginoon ay bumagsak sa kaniyang kamay, at ang Panginoon ay bumagsak ngayon sa kaniyang kamay, at ang Panginoon ay bumagsak sa kaniyang mukha, at ang Panginoon ay bumagsak sa kamay ng Panginoon sa lupa at sumamba, at nagsabi sa kaniya, Ano ang sinasabi ng aking Panginoon sa kaniyang lingkod, Nang magkagayo'y sinabi ng pinuno ng hukbo ng Panginoon kay Josue, Alisin mo ang iyong sandalyas sa iyong paa, sapagka't ang dako na iyong kinatatayuan ay banal, at gayon ang ginawa ni Josue.

- Ang “Taong” ito ay ang Panginoong Jesus sa Kanyang pre-incarnate appearance.
- Ito ang karanasan ni Joshua sa “nagniningas na palumpong,” kung saan natitiyak niya ang kapangyarihan ng Diyos at ang presensya ng Diyos sa hinaharap.
- Habang ang Diyos ay hindi nakikipaglaban para sa kanila, sila ay nakikipaglaban para sa Kanya, at habang si Joshua ay magsisilbing Kapitan, ang Panginoong Jesus ay magsisilbing Komandante ng hukbo ng Panginoon.